

Sygn. akt VU 6217/14

## WYROK

**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 28 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Marcin Wojciechowski

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 lipca 2014r. sygn.(...)

**zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy M. B. prawo do emerytury górniczej od dnia (...) roku.**

Sygn. akt VU 6217/14

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lipca 2014 roku, sygn. KGE – 5348258/10 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił przyznania wnioskodawcy M. B. prawa do emerytury górniczej.

W uzasadnieniu podał, iż wnioskodawca nie udowodnił wymaganego do przyznania tego prawa co najmniej 25 lat stażu pracy górniczej i równorzędnej, a zatem jego żądanie w świetle treści art. 50e ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227) podlegało oddaleniu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż brak jest podstaw do zaliczenia do okresu pracy górniczej pracy wnioskodawcy w okresie od 01.05.1999r. do 30.04.2004r. oraz brak jest podstaw do zaliczenia pracy górniczej w wymiarze półtora krotnym w okresie od 23 sierpnia 1983r. do 24.10.1983r. i od 8.11.1985r. do 30.04.1999 r.

Od powyższej decyzji wniósł odwołanie w dniu 4 sierpnia 2014 roku M. B..

Odpowiedzią na odwołanie z dnia 28 sierpnia 2008 roku ZUS wnosił o oddalenie odwołań.

**Sąd Okręgowy ustalił co następuje:**

M. B., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 10 marca 2014 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej.

- okoliczność bezsporna -

Na dzień złożenia wniosku posiadał ponad 25-letni staż ubezpieczeniowy. Niekwestionowany przez ZUS okres pracy górniczej wnioskodawcy wynosi łącznie 22 lata, 11 miesięcy i 16 dni.

Wnioskodawca M. B. był zatrudniony w (...) B.:

- w okresie od 23 sierpnia 1983 roku do 24 października 1983 roku na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej;
  - w okresie od 8 listopada 1985 roku do 30 kwietnia 1999 roku na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej;
  - od 1 maja 1999 roku do 30 kwietnia 2004 roku na stanowisku technik specjalności mechanicznej;
  - od 1 maja 2004 roku do 31 sierpnia 2006 roku na stanowisku inspektor specjalności mechanicznej;
  - od 1 września 2006 roku do nadal na stanowisku starszy inspektor specjalności mechanicznej.
- okoliczności bezsporne -

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał okresu od 01.05.1999r. do 30.04.2004r. jako okresu pracy górniczej i okresów od 23 sierpnia 1983r. do 24.10.1983r. i od 8.11.1985r. do 30.04.1999 r. jako okresów pracy górniczej w wymiarze półtora krotnym

- okoliczność bezsporna –

Decyzją dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w K. z dnia 15 kwietnia 1999 roku powód uzyskał kwalifikacje do zatrudnienia na stanowisku osoby niższego dozoru ruchu specjalności technicznej i mechanicznej w zakładach górniczych odkrywkowych. Kolejną decyzją z dnia 12 marca 2003 roku dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w K. stwierdził, iż wnioskodawca uzyskała kwalifikacje do zatrudnienia na stanowisku osoby średniego dozoru ruchu specjalności technicznej i mechanicznej w zakładach górniczych odkrywkowych.

- okoliczności bezsporne -

Z dniem 1 maja 1999 roku wnioskodawca został zatrudniony w oddziale MR na stanowisku osoby niższego dozoru ruchu – samodzielnego referenta technicznego.

O dnia 1 maja 2004 roku wnioskodawca został zatrudniony w oddziale MR na stanowisku osoby średniego dozoru ruchu – inspektora technicznego.

Praca w powyższych okresach jest pracą górniczą.

- dowód: opinia biegłego z zakresu górnictwa E. R. – k. 52 – 59.

Według nazw stanowisk prowadzonych przez kopalnię wnioskodawca:

- w okresie od 23 sierpnia 1983 roku do 24 października 1983 roku zajmował stanowisko mechanik maszyn i urządzeń górnictwa odkrywkowego,
- w okresie od 8 listopada 1985 roku do 30 listopada 1986 roku zajmował stanowisko mechanik maszyn i urządzeń górnictwa odkrywkowego,
- w okresie od 1 grudnia 1985 roku do 31 grudnia 1985 roku zajmował stanowisko ślusarza,
- w okresie od 1 stycznia 1987 roku do 30 kwietnia 1988 roku zajmował stanowisko mechanik maszyn i urządzeń górnictwa odkrywkowego,
- w okresie od 1 maja 1988 roku do 31 maja 1988 roku zajmował stanowisko ślusarza,

- w okresie od 1 czerwca 1998 roku do 31 sierpnia 1991 roku zajmował stanowisko mechanik maszyn i urządzeń górnictwa odkrywkowego,

- w okresie od 1 września 1991 roku do 31 grudnia 1998 roku zajmował stanowisko ślusarza,

- w okresie od 1 stycznia 1999 roku do 30 kwietnia 1999 roku zajmował stanowisko ślusarza remontowego na odkrywce.

Pracodawca wnioskodawcy (...) B. uznała powyższe okresy jako pracę na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej i zaliczyła je w wymiarze półtora krotnym.

- okoliczności bezsporne –

Wnioskodawca w powyższych okresach pracował we wkopie przy remoncie maszyn jako ślusarz. Uczestniczył w remontach stacji podających węgiel na elektrownie i maszyny ładowarko – zwałowarkę.

Praca wnioskodawcy w okresach od 23 sierpnia 1983r. do 24.10.1983r. i od 8.11.1985r. do 30.04.1999 r. winna być zaliczona jako okres pracy górniczej w wymiarze półtora krotnym

- dowód: opinia biegłego z zakresu górnictwa E. R. – k. 52 – 59.

#### **Sąd Okręgowy ocenił i zważył co następuje:**

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. Nr 1440 ze zm.) emerytura górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Bezspornym jest, że wnioskodawca spełnia wymogi dotyczące osiągniętego wieku i braku przynależności do OFE.

Kwestią sporną była kwestia 25 letniego okresu pracy górniczej

ZUS uznał okres pracy górniczej wnioskodawcy wynosi łącznie 22 lata, 11 miesięcy i 16 dni. Odmówił zaś uznania okresu od 01.05.1999r. do 30.04.2004r. jako okresu pracy górniczej wnioskodawcy oraz okresów od 23 sierpnia 1983r. do 24.10.1983r. i od 8.11.1985r. do 30.04.1999 r. jako okresów pracy górniczej w wymiarze półtora krotnym.

Istota sporu w sprawie sprowadzała się do więc ustalenia, czy wnioskodawca ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1.

Stosownie do art. 50 c ust. 1 pkt 4 ww. ustawy za pracę górniczą uważa się zatrudnienie: na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewożeniu nadkładu i złożeń, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalni siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze

rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Rozporządzenie, o którym mowa w pkt 4, to rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty z dnia 23 grudnia 1994 roku (Dz. U. 1995 Nr 2, poz. 8).

Zgodnie z § 2 rozporządzenia za pracę górniczą w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i w innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla tych kopalń uważa się okresy zatrudnienia na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia. Przepis § 3 rozporządzenia stanowi natomiast, że za okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, uważa się okresy pracy na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Załącznik nr 2 w poz. 32 stanowi, że praca górniczą wykonywają: rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych: ślusarze, spawacze, elektrycy, mechanicy, monterzy, wulkanizatorzy, automatycy, cieśle.

W załączniku nr 3, dział III, poz. 7 do ww. rozporządzenia wskazano natomiast, że do stanowisk pracy, na których okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym należą stanowiska rzemieślników zatrudnionych na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwalówarkach, wykonujący prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń.

W ocenie Sądu z materiału dowodowego zebranego w sprawie a w szczególności z opinii biegłego z zakresu górnictwa E. R. (2) wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, iż wnioskodawca legitymuje się ponad 25 letnim okresem pracy górniczej.

Odnosząc się do wniosków biegłego M. B. zgodził się nimi.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych odnosząc się do wniosków opinii wskazał, iż po zapoznaniu się z decyzjami Okręgowego Urzędu Górniczego w K. zgadza się z wnioskami biegłego dotyczącymi zaliczenia okresu od 1 maja 1999 roku do 30 kwietnia 2004 roku do okresu pracy górniczej. Zakwestionował jednak zaliczenie okresów od 23 sierpnia 1983r. do 24.10.1983r. i od 8.11.1985r. do 30.04.1999 r. jako okresów pracy górniczej w wymiarze półtora krotnym.

Zdaniem Sądu w toku postępowania w niniejszej sprawie wnioskodawca wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, że w spornych okresach wykonywał pracę górniczą na odkrywce bezpośrednio w przodku. Fakt zatrudnienia wnioskodawcy na stanowiskach dozoru technicznego i maszynowego znalazł potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Tak samo zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności zeznania świadków Z. R. i M. A. potwierdziły twierdzenia wnioskodawcy co do zakresu wykonywanych czynności, charakteru jego pracy i w połączeniu z wnioskami biegłego E. R. (2) pozwoliły na ustalenie, iż zakres pracy wnioskodawcy w okresach od 23 sierpnia 1983r. do 24.10.1983r. i od 8.11.1985r. do 30.04.1999 r. pozwala na zaliczenie ich do okresów pracy górniczej w wymiarze półtora krotnym.

Zastrzeżenia ZUS dotyczące tej kwestii nie znalazły uznania Sądu, bowiem wywód biegłego jest jasny, zupełny i logiczny. Wnioski biegłego korespondują także z dokumentacją pracowniczą wnioskodawcy, w tym w szczególności charakterystyką stanowiska pracy wnioskodawcy.

Prace, które wykonywał wnioskodawca zdaniem Sądu wymienione są w załączniku nr 2 do rozporządzenia z 23 grudnia 1994 roku w sprawie określania niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu górniczej emerytury lub renty, pod poz. 32 obejmującą rzemieślników i innych robotników zatrudnionych na odkrywce przy wykonywaniu (w kopalniach węgla brunatnego oraz

w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla tych kopalń) bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych: ślusarzy, spawaczy, elektryków, monterów, wulkanizatorów, automatyków, cieśli. Prace te wymienione są także w załączniku nr 3, dział III, poz. 7 do ww. rozporządzenia, w którym wskazano, że do stanowisk pracy, na których okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym należą stanowiska rzemieślników zatrudnionych na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwałowarkach, wykonujących prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń.

W świetle powyższego należało stwierdzić, że wydając zaskarżoną decyzję ZUS pominął w zupełności okoliczność, że w okresach, które zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej wnioskodawca wykonywał prace bezpośrednio w przodku. Zgodnie natomiast z regulacją zawartą w art. 50d ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którą, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym m. in. w kopalniach węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych.

Skoro zatem wnioskodawca w okresie od 01.05.1999r. do 30.04.2004r. wykonywał pracę górniczą, a okresy pracy górniczej od 23 sierpnia 1983r. do 24.10.1983r. i od 8.11.1985r. do 30.04.1999 r. winny być zaliczone jako okresy wykonywanej pracy górniczej w wymiarze półtora krotnej pracy górniczej wnioskodawcy wynosi więcej niż 25 lat.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury górniczej.